

BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS VOOR DE 55^e WERELDGEBEDSDAG VOOR ROEPINGEN

De oproep van de Heer horen, onderscheiden, beleven

Geliefde broeders en zusters,

Komende oktober zal de 15^e Gewone Algemene Vergadering van de Bisschoppensynode plaatsvinden, die gewijd zal zijn aan de jongeren, in het bijzonder aan de relatie tussen jongeren, geloof en roeping. Bij deze gelegenheid zullen wij de mogelijkheid hebben om dieper in te gaan op hoe de oproep tot de vreugde die God tot ons richt, in het middelpunt van ons leven staat en hoe dit “Gods plan voor mannen en vrouwen van iedere tijd” is (Bisschoppenconferentie, 15^e Gewone Algemene Vergadering, *De jongeren, het geloof en de onderscheiding van de roeping*, Inleiding).

Het betreft een blijde boodschap die ons weer met kracht wordt verkondigd door de 55^e Wereldgebedsdag voor Roepingen: wij worden niet aan het toeval overgelaten, noch meegesleept door een reeks ongeordende gebeurtenissen, maar ons leven en onze aanwezigheid in de wereld zijn daarentegen de vrucht van een goddelijke roeping!

Ook in deze onrustige tijd herinnert het mysterie van de Menswording ons eraan dat God ons altijd tegemoet komt en God-met-ons is, die langs de soms stoffige wegen van ons leven trekt en met begrip voor ons smachtend verlangen naar liefde en geluk ons roept tot vreugde. Bij de verscheidenheid en specificiteit van iedere persoonlijke en kerkelijke roeping gaat het om het horen, onderscheiden en (be)leven van dit Woord dat van boven roept en dat onze talenten tot bloei laat komen, dat ons ook instrumenten van heil maakt en ons richt op de volheid van geluk.

Deze drie aspecten - *horen, onderscheiding en beleven* - vormen ook de omlijsting aan het begin van de zending van Jezus, die na de dagen van gebed en strijd in de woestijn zijn synagoge van Nazareth bezoekt en die luistert naar het Woord, de inhoud van de Hem door de Vader toevertrouwde zending onderscheidt en verkondigt dat Hij gekomen is om het “heden” te verwezenlijken (vgl. Luc. 4, 16-21).

Horen

De oproep van de Heer - dat moet onmiddellijk worden gezegd - is niet zo vanzelfsprekend als een van de vele dingen die wij dagelijks kunnen horen, zien of aanraken. God komt op een stille en discrete wijze, zonder zich op te dringen aan

onze vrijheid. Zo kan het gebeuren dat zijn stem wordt verstikt door de vele zorgen en prikkels die onze geest en ons hart in beslag nemen.

Dan is het noodzakelijk ons voor te bereiden op een diepgaand luisteren naar zijn Woord en leven, ook aandacht te schenken aan de kleine dingen van ons dagelijks bestaan, de gebeurtenissen te leren lezen met de ogen van het geloof en open te blijven staan voor de verrassingen van de Geest.

Wij zullen de bijzondere en persoonlijke oproep die God voor ons heeft bedacht, niet kunnen begrijpen, als wij opgesloten blijven in onszelf, in onze gewoonten en in de apathie van wie zijn leven verspilt binnen de beperkte kring van het eigen ik. Zo zouden wij de gelegenheid verliezen om groots te dromen en de hoofdrolspeler te worden van de unieke en originele geschiedenis die God met ons wil schrijven.

Ook Jezus is geroepen en gezonden; daarvoor heeft Hij zich in stilte moeten bezinnen, heeft Hij naar het Woord in de synagoge geluisterd en het gelezen en heeft Hij met het licht en de kracht van de Heilige Geest de betekenis ervan ten volle onthuld, het betrokken op zijn eigen persoon en de geschiedenis van het volk Israël.

Deze houding wordt tegenwoordig steeds moeilijker, omdat wij in een rumoerige maatschappij leven, te midden van het tumult van een overvloed aan prikkels en informatie die onze dagen vullen. Van buiten is er het lawaai dat onze steden en wijken overheerst, en van binnen is er vaak een innerlijke versnippering en verwarring die het ons onmogelijk maakt om te blijven stilstaan, om de smaak van de beschouwing te proeven, om kalm na te denken over de gebeurtenissen van ons leven en om vol vertrouwen in het zorgzame plan van God voor ons te werken, om een vruchtbare onderscheiding te bewerkstelligen.

Maar, zoals wij weten, komt het Rijk van God zonder lawaai te maken en zonder aandacht te trekken (vgl. Luc. 17, 21) en is het alleen maar mogelijk de kiemen ervan waar te nemen, wanneer wij, zoals de profeet Elia, weten door te dringen in de diepte van onze geest en toelaten dat deze zich opent voor het nauwelijks waarneembare waaien van de goddelijke bries (vgl. 1 Kon. 19, 11-13).

Onderscheiden

Wanneer Jezus in de synagoge van Nazareth de passage van de profeet Jesaja leest, onderscheidt Hij de inhoud van de zending waarvoor Hij is gezonden, en houdt deze voor aan degenen die de Messias verwachtten: “De Geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken, en aan blinden, dat zij zullen zien; om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genadejaar af te kondigen van de Heer” (Luc. 4, 18-19).

Zo kan ook ieder van ons de eigen roeping alleen maar ontdekken door geestelijke onderscheiding, “een proces waarmee de persoon in dialoog met de Heer en luisterend naar de stem van de Geest de fundamentele keuzes kan maken, te beginnen bij die betreffende zijn levensstaat” (Bisschoppenconferentie, 15^e Gewone Algemene Vergadering, *De jongeren, het geloof en de onderscheiding van de roeping*, II, 2).

Wij ontdekken in het bijzonder dat de christelijke roeping altijd een profetische dimensie heeft. Zoals de Schrift ons laat zien, worden de profeten gezonden naar het volk in situaties van grote materiële onbestendigheid en van geestelijke en morele crisis om namens God woorden van bekering, hoop en troost te brengen. Zoals een wind die het stof doet opstuiven, verstoort de profeet de valse rust van het geweten dat het Woord van de Heer is vergeten, hij onderscheidt de gebeurtenissen in het licht van Gods belofte en helpt het volk tekenen van de dageraad in de duisternis van de geschiedenis te ontwaren.

Ook vandaag hebben wij grote behoefte aan onderscheiding en profetie; dienen wij de verleidingen van ideologie en fatalisme te overwinnen en in de relatie met de Heer plaatsen, instrumenten en situaties te ontdekken waardoor Hij ons roept. Iedere christen zou het vermogen moeten kunnen ontwikkelen om te "lezen wat zich in de diepte" bevindt van het leven" en te begrijpen *waar en waartoe* de Heer hem roept om zijn zending voort te zetten.

Leven

Ten slotte verkondigt de Heer het nieuwe van het huidige uur, dat velen enthousiast zal maken en anderen zal verharden: de tijd is vervuld en Hij is de door Jesaja aangekondigde Messias, gezalfd om de gevangenen te bevrijden, aan de blinden het zicht terug te geven en de barmhartige liefde van God aan ieder scheepsel te verkondigen. "Het Schriftwoord dat gij zojuist gehoord hebt, is thans in vervulling gegaan" (Luc. 4, 20).

De vreugde van het evangelie, die ons openstelt voor de ontmoeting met God en onze broeders en zusters, kan niet wachten op onze traagheid en luiheid; zij raakt ons niet, als wij aan het raam blijven staan met het excuus dat wij nog altijd op gunstig weer wachten; en het wordt ook niet vervuld, als wij zelf vandaag nog niet het risico nemen van een keuze. De roeping is vandaag! De christelijke zending is voor het heden! En ieder van ons is geroepen - tot het leven van een leek in het huwelijk, dat van een priester in het gewijde ambt, of dat van een bijzondere toewijding - om getuige te worden van de Heer, hier en nu.

Dit "heden", verkondigd door Jezus, verzekert ons immers dat God blijft "neerdalen" om onze mensheid te redden en ons deelgenoot te maken aan zijn zending. De Heer roept ons nog steeds met Hem te leven en achter Hem aan te gaan in een relatie van bijzondere nabijheid, tot directe dienst aan Hem. En als Hij ons doet begrijpen dat Hij ons roept om ons geheel toe te wijden aan zijn Rijk, moeten wij niet bang zijn! Het is mooi - en het is een grote genade - geheel en voor altijd aan God en de dienst aan onze broeders en zusters toegewijd te zijn.

De Heer blijft vandaag oproepen om Hem te volgen. Wij moeten niet wachten totdat wij volmaakt zijn om edelmoedig "hier ben ik" te antwoorden, noch angst hebben voor onze beperkingen en zonden, maar met een open hart de stem van de Heer ontvangen. Ernaar luisteren, onze persoonlijke zending in Kerk en wereld onderscheiden en ten slotte deze beleven in het heden dat God ons geeft.

Moge de Heilige Maria, de jonge vrouw aan de periferie, die het vleesgeworden Woord van God heeft aanhoord, ontvangen en beleefd, ons bewaren en altijd op onze tocht begeleiden.

Uit het Vaticaan, 3 december 2017.

Eerste zondag van de Advent

Franciscus

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers

Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK